

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Inivste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 2. Qua in gloria creatus sit homo?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48689)

Marc. 8.
38.

nis excellentia consistit in beatitudine eius, quæ est hominis bonum perfectum, ita & summus honor est, si illa innotescat. Innotescet autem, quando *Filius hominis confitebitur eum in gloria Patris sui, coram Angelis eius*, non tantum in iudicio extremo, sed etiam in cælo, per omnem æternitatem.

Rom. 8.
18.

Quæ gloria tanta est, ut merito ad eam appetendam nos excitans Apostolus dicat: *Non sunt condigna passiones huius temporis ad futuram gloriam, quæ reuelabitur in nobis*. Sicut enim ingentes obelisci magno quidem negotio statuuntur, & ob immensum molis pondus, difficilè collocantur; sed semel collocati infinitis durant sæculis: ita arduum est, parare sibi in cælo coronam, sed parata numquam intermoriatur. Superat ergo infinitis modis laborem honor, & ærumnam omnem gloria sempiterna; quæ tantò maior est gloriâ omni humanâ, quantò pluris est Dei, quàm hominum de homine notitia atque iudicium faciendum. Unde stultissimi sunt, qui malunt apud mortales, quàm immortalem Mundi Principem æstimari, & clarescere.

§. II.

Qua in gloria eratus sit homo?

Alter

Alter honor à solo item Deo, sed non æternus, tributus est homini, cùm initio conderetur, tam præstantibus naturæ & gratiæ donis ornatus, vt eum considerans rex exclamârit: *Quid est homo, quòd memor es eius? aut Filius hominis, quoniam visitas eum? Minuisti eum paulo minus ab angelis, gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum, omnia subiiecisti sub pedibus eius, oues, & boves vniuersas, in super & pecora campi. &c.* Quantus iste honor erat? Ex luto eum produxit; filium terræ dominum terræ fecit, & hæredem cæli; non solum intellectu præditum, sed etiam iustitia originali indutum, omniq; virtutum genere condecoratum; quondam etiam è Paradiso terreno in cælestem transferendum, atque iuxta Angelos collocandum. Verùm *homo cùm in honore esset, non intellexit; comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.* Secutus sensum, amisit intellectum; non quidem vt nihil, sed vt minùs intelligeret; iamq; mentis impetu rationem obfuscante, tantum deflexit ab honore, quantum recessit à virtute. Sicur ergo iure suo Conditor, qui mali author esse non potest, opus magni mundi perfe-

Psal. 8. 5.

Psal. 48.

13.

perfectum produxit, ita & paruum mundum voluit esse vndiq; in origine sua ornatum. *Hoc inueni*, ait Ecclesiastes, *quod fecerit Deus hominem rectum: qui si ipse se infinitis miscuit questionibus, & perturbationibus, sibi culpam, non Deo ascribat.* Deus qui virtutes dedit, id dedit, vnde gloria surgeret: homo, qui vitijs se mancipauit, caussa fuit earum rerum, vnde ignominia nascetur. Neminem itaque potest de amisso honore, aut ignominia illata, nisi se ipsum accusare; malum quod patitur suo sibi iumento accersuit; dum voluit esse sicut dij, malè se in beatam, seu Macariam, vt dicitur abstulit.

§. III.

Etiam post Adami lapsum aliquid esse in homine, quod honorari possit.

Quoniam autem, etiam post Adami peccatum, multæ adhuc res in homine excellentes permanserunt, neque omnes virtutes extinctæ sunt, debetur illis ex natura sua honos, tamquam testimonium excellentiæ. Et quidem illis operibus, quæ non solum cum diuina gratia, sed etiam ab eo fiunt, qui est ipse in gratia Dei; debetur honor æternus ab eo, qui diligentibus se *coronam insti-*

tit.